

سنتز و شناسایی مونومر وینیلی استامینوفن و بررسی آزاد سازی دارو از آن

Synthesis, Characterization and Drug Release Study of Vinylic Monomer of Acetaminophen

سید مجتبی تقی زاده، روشن رحیمیان

مرکز تحقیقات پلیمر ایران

دريافت: ۷۲/۸/۲۲، پذيرش: ۷۳/۳/۲۲

چکیده

در سالهای اخیر آزاد سازی کنترل شده دارو از روش‌های مؤثر در بالا بردن آثار درمانی و کاهش عوارض جانبی دارو شناخته شده است. در نتیجه مطالعات و تحقیقات وسیع که روی آزاد سازی کنترل شده دارو انجام گرفته، سیستمها و روش‌های مختلفی ارائه شده است. در این کار پژوهشی سیستم کنترل شده شیمیایی مورد نظر است. در این سیستم دارو با یک پیوند شیمیایی به مونومر متصل شده و پس از واکنش پلیمر شدن، بایشکستن پیوند بین دارو و زنجیر پلیمری، دارو با سرعت تابعی آزاد می‌شود. داروی انتخاب شده استامینوفن (۴-هیدروکسی فنیل استامید) است. آکریلوئیل کلرید به عنوان داشتن پیوند دوگانه می‌تواند در واکنش‌های

O

پلیمر شدن شرکت کند و به عنوان داشتن گروه عاملی $\text{C}-\text{Cl}=\text{C}-$ می‌تواند با استامینوفن پیوند استری تشکیل دهد. پلیمری که بدین ترتیب به دست می‌آید پلی(۴-استری آمینوبنزن پروپیونیک استر) است. آزاد سازی دارو در اثر شکستن پیوند استری و در نتیجه واکنش‌های هیدرولیز انجام می‌گیرد. در این مقاله سنتز و شناسایی مونومر وینیلی استامینوفن گزارش می‌شود.

واژه‌های کلیدی: استامینوفن، پلیمر حامل دارو، آزاد سازی دارو، سیستم کنترل شده شیمیایی، آکریلوئیل کلرید

Key Words: acetaminophen, polymeric prodrug, drug delivery, chemical controlled system, acryloylchloride

مقدمه
(*in-vivo*) با روش‌های علمی و دقیق توانستد از دارو در معالجه بیماران استفاده کند. در آن زمان از چگونگی عمل دارو در بدن اطلاعاتی در دست نبود. در سالهای اخیر در این زمینه پژوهش‌های وسیعی انجام گرفته است که حاصل آن فنون پیشرفته تر، فرمولیندیهای پایدارتر، شکل‌های مختلف آزاد سازی کنترل شده دارو و بالاخره اطلاعاتی در زمینه فارما سینتیک (pharmokinetic) دارو و متابولیزم دارو در بدن بوده است. در واقع، تمام این کارها برای پیدا کردن راهی برای بالا بردن

دارو برای انسان از زمانهای قدیم اهمیت بسیار داشته و وسیله‌ای برای تسکین دردها و رهایی او از بیماریهای مختلف بوده است. در گذشته‌های دور با استفاده از گیاهان دارویی به درمان بیماران می‌پرداختند. بعدها با پیشرفت علم پزشکی، به ویژه داروسازی و علم شیمی، پژوهشگران به مطالعه مواد مؤثر در گیاهان دارویی و استخراج دارو از آنها پرداختند و با انجام آزمایش‌های مختلف در آزمایشگاه (*in-vitro*) و در موجود زنده

بازدهی دارو در بدن است [۱].

آزاد سازی کنترل شده دارو عملی است که به وسیله آن می‌توان غلظت دارو را در پلاسمای خون در حدی نگاه داشت که برای هر دارو با مطالعات فارماستیک به دست آمده است. بدین ترتیب، بازدهی دارو در بدن بالا می‌رود و علی‌رغم مصرف مقادیر کم می‌توان از دارو به صورت مؤثری استفاده کرد. در ضمن، آثار جانبی در بدن نیز کاهش می‌باشد. از آنجاکه پلیمرها خواص و کاربردهای متعددی دارند، در زمینه آزاد سازی کنترل شده دارو نیز می‌توان از آنها بهره سیار برد.

آزاد سازی کنترل شده دارو با استفاده از سیستمهای زیر انجام می‌گیرد [۲ و ۳]:

۱- کنترل شده نفوذی (diffusion controlled)

۲- کنترل شده تورمی (swelling controlled)

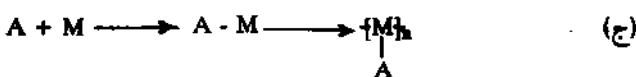
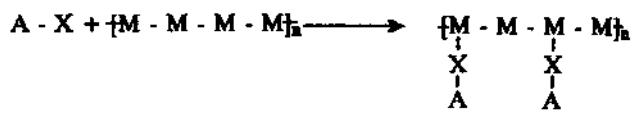
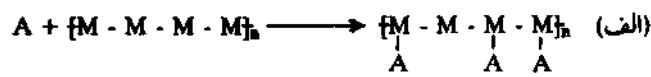
۳- کنترل شده شیمیایی (chemical controlled)

در سیستم کنترل شده شیمیایی برخلاف سیستمهای دیگر، پلیمر نقش فعالتری دارد و در واکنش‌های شیمیایی شرکت می‌کند. در این سیستم دارو می‌تواند به دو صورت توسط پلیمر ثابت شود [۲]:

۱- سیستم ثابت فیزیکی دارو توسط پلیمر (physically immobilization system)،

۲- سیستم ثابت شیمیایی دارو توسط پلیمر (chemically immobilization system)

در سیستم ثابت شیمیایی دارو توسط پلیمر، دارو به صورتهای مختلف به پلیمر متصل می‌شود. روش‌های مختلف تشکیل پیوند در این سیستم در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱- نمایش روش‌های مختلف تشکیل پیوند بین دارو و پلیمر: A دارو، M مونومر و X پل شیمیایی است.

مزیت سیستم یاد شده نسبت به سیستمهای دیگر این است که با استفاده از آن امکان بالا بردن غلظت دارو به حد مورد نیاز وجود دارد و این خود نه تنها موجب کاهش دفعات مصرف دارو می‌شود، بلکه مقدار پلیمر حمل شده به بدن را نیز کاهش می‌دهد.

داروی استامینوفن که نخستین بار در سال ۱۸۹۳ توسط فون مرنگ (Von Mering) در طب به عنوان مسكن و تب بر مورد استفاده قرار گرفت، به دلیل همراه نداشتن عوارض گوارشی آسپرین به نحو چشمگیری در بین مردم رواج پیدا کرده است [۱۰]. در ایران سالانه یک و نیم میلیارد قرص استامینوفن مصرف می‌شود. باید توجه داشت که علی‌رغم مزایای این دارو، مصرف بیش از حد استامینوفن موجب ناراحتی کبدی و حتی مرگ می‌شود.

پژوهش حاضر طراحی سیستم آزاد سازی کنترل شده شیمیایی داروی استامینوفن است که در ادامه تحقیقاتی است که در مورد داروهایی نظری نالیدکسیک اسید، بتروکاتئین، وارفارین، ایندوموتاسین و استامینوفن در مرکز تحقیقات پلیمر ایران صورت گرفته است [۱۱]، که مراحل آن عبارت است از:

الف- ستر و شناسایی مونومر،

ب- ستر و شناسایی پلیمر،

ج- بررسی نحوه آزاد شدن دارو در آزمایشگاه،

د- بررسی نحوه آزاد شدن دارو در موجود زنده.

در این مقاله کارهای انجام شده در مرحله الف گزارش می‌شود. در شکل ۲ چگونگی تشکیل پلیمر حاوی استامینوفن، پلی(۴-استیل آمینوبنزون پروفیونیک اسٹر) نشان داده شده است. پلیمر اخیراً با روش پلیمر شدن محلول به دست می‌آید.

تجزیی

در این بخش مواد، دستگاهها، روش ساخت مونومر، هیدرولیز و رسم منحنی استاندارد مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

مواد

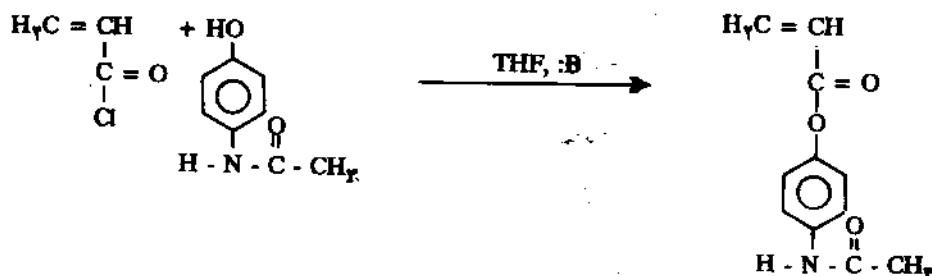
استامینوفن از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، آکریلوئیل کلرید، تراهیدروفوران و باز مصرفی از شرکت مرک تهیه شده‌اند. تراهیدروفوران قبل از مصرف تقطیر شده و بقیه مواد عیناً مورد استفاده قرار گرفته است.

دستگاهها

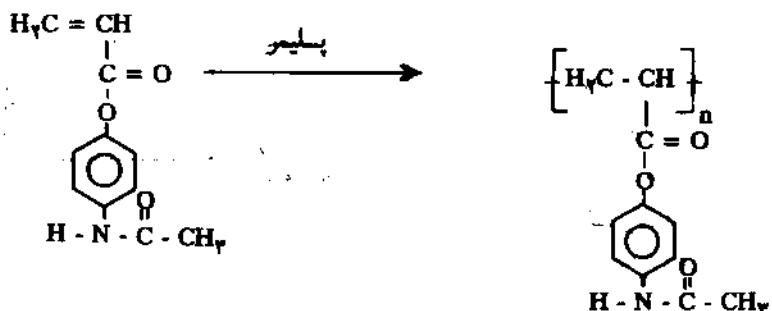
آزمونهای انجام گرفته برای شناسایی مونومر ساخته شده توسط دستگاه‌های زیر انجام گرفته است:

۱- طیف FT-IR توسط دستگاه بروکر مدل IFS۴۸

۲- طیف NMR توسط دستگاه بروکر مدل FT-NMR AC۱۰۰

۴- استیل آمینوبنزن پروپیونیک استر

پلی (۴- استیل آمینوبنزن پروپیونیک استر)

شکل ۲- چگونگی تشکیل مونومر وینیلی استامینوفن (۴- استیل آمینوبنزن پروپیونیک استر) و پلیمر آن.

واکنش از محلول جدا شده. به محلول حاصل هگزان اضافه گردید و رسوب به دست آمده چند بار در THF جعل و با هگزان رسوبگیری شد. در آخر رسوب حاصل در خلاء کاملاً خشک شد.

بسهره واکشن ۹۷٪ و محدوده ذوب مونومر ۴- استیل آمینوبنزن پروپیونیک استر به دست آمده ۱۰-۱۱°C است که بعد از خالص سازی نقطه ذوب آن به ۱۲۲-۱۲۴°C می‌رسد.

هیدرولیز
مقدار ۱۶/۰ گرم ۴- استیل آمینوبنزن پروپیونیک استر و ۴۰۰ میلی لیتر باز با pH=۷/۴ به یک بشر مستقل (شکل ۳) و به کمک یک همزن شبکه‌ای با سرعت ۱۰۰ rpm ۹۰-۱۰۰ هم زده شد. دمای واکنش ۳۷°C بود. برای تعیین مقدار استامینوفن در طول آزمایش در زمانهای معین، مقدار ثابتی از محلول را برای تزریق به دستگاه HPLC برداشت و به جای آن همان مقدار محلول بافر با pH=۷/۴ اضافه شد.

بررسی منحنی استاندارد
برای بررسی نوعه هیدرولیز ۴- استیل آمینوبنزن پروپیونیک استر منحنی استاندارد دارو توسط دستگاه HPLC به روش زیر تهیه شد. ابتدا محلولهایی با غلظتها متفاوت استامینوفن در محلول بافر با pH=۷/۴

۳- طیف جرمی توسط دستگاه طیف جرمی مدل Finnigan Mat، Magnetic Sector ۸۴۳C

۴- تجزیه گرمایی توسط ترمال ساینس مدل ۷۴۳۰ ،

۵- طیف UV توسط دستگاه فلیپس مدل PU ۸۸۰C

۶- دستگاه آنالیز عنصری توسط دستگاه پرکین еمر مدل C ۲۴۰

۷- بررسی هیدرولیز توسط دستگاه HPLC واترز مدل ۵۱۰

۸- طیف IR توسط طیف سنج فلیپس مدل ۹۷۱۲

روش ساخت مونومر
مقدار ۷/۷۵ گرم (۰/۰ مول) استامینوفن و مقداری باز و هیدرولیکینون به یک بالن سه دهانه مستقل و به آن ۱۰۰ میلی لیتر تراهیدروفوران اضافه شد. مخلوط به دست آمده تا دمای رفلaks گرم شد تا به تدریج استامینوفن در تراهیدروفوران حل شود. بعد از حل شدن کامل استامینوفن در تراهیدروفوران بالن تا دمای محیط خنک و از محلول، گاز نیتروژن عور داده شد. سپس، محلولی از ۵ میلی لیتر (۰/۰ مول) آکریلوئیل کلرید و ۵۰ میلی لیتر تراهیدروفوران در دمای محیط با کمک یک دکاتور قطره قطره به بالن اضافه گردید. آن گاه، دمای محتوای بالن تا دمای رفلaks افزایش یافت. بعد از ۷۷ ساعت مخلوط به دست آمده خنک شد و نمک رسوب کرده طی

زمانهای مختلف محاسبه شد. در شکل ۵ چگونگی واکنش هیدرولیز نشان داده شده است.

نتایج و بحث

نتایج IR(KBr) مونومر ۴- استیل آمینوبترن پروپیونیک استر جذبهای در 1768cm^{-1} مربوط به C=O ، در 3325cm^{-1} متعلق به N-H ، در 910cm^{-1} مربوط به C=C و در 863cm^{-1} متعلق به فنیل را نشان می‌دهند. همچنین نتایج طیف یینی رزونانس مغناطیسی هسته به قرار زیر است:

H-NMR: (DMSO-d₆) δ: ۱.۰ (s, ۱H, آسید)، ۷/۱۹-۷/۰۲ (m, ۱H, -CH=CH₂), ۶/۱۷-۶/۲۳ (m, ۲H, -CH=CH₂), ۶/۲۳-۶/۰۵ (m, ۱H, -CH=CH₂), ۲/۰۵ (s, ۲H, CH₃)

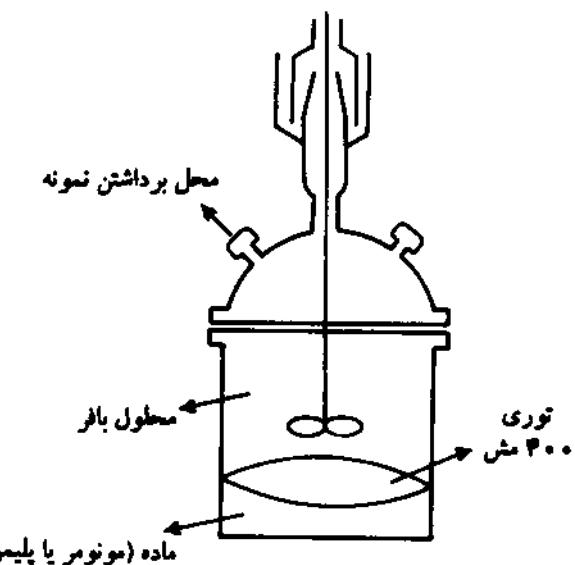
همان طور که در شکل ۲ دیده می‌شود پیوند بین استامینوفن و آکریلوئیل کلرید یک پیوند استری است. جذب در ناحیه C=O ۳۱۶۶cm⁻¹ مربوط به OH و جذب در C=O ۱۷۶۸cm⁻¹ مربوط به C=O است از که ایجاد پیوند استری را تایید می‌کند. همچنین جذب در ناحیه C=C ۳۱۶۶cm⁻¹ مربوط به OH و جذب در C=C ۱۷۶۸cm⁻¹ مربوط به C=O است از که ایجاد پیوند استری را تایید می‌کند. نقطه ذوب ماده به دست آمده بین ۹۹-۱۰۲°C است، در حالی که نقطه ذوب استامینوفن ۱۷۰°C است. نتایج تجزیه عنصری در جدول زیر نشان داده شده است.

C	H	N	عنصر
۶۲/۹	۵/۴۷	۶/۹	مقادیر محاسبه شده
۶۴/۲۴	۵/۴۷	۶/۸۲	مقادیر به دست آمده

طیف جرمی ۴- استیل آمینوبترن در شکل ۶ نشان داده شده است که چرم مولکولی مونومر حاصله را نشان می‌دهد.

میزان خلوص مونومر به دست آمده (۴- استیل آمینوبترن پروپیونیک استر) با استفاده از دستگاه HPLC تعیین شد. در شکل ۷ دو ییک به دست آمده از HPLC نشان داده شده است. قابل توجه است که در شرایط تزریق یاد شده ییک استامینوفن دو قله دارد.

نتایج به دست آمده از هیدرولیز ۴- استیل آمینوبترن پروپیونیک استر نشان می‌دهد که تمام استامینوفن در مدت ۲۵ دقیقه آزاد می‌شود. مقدار استامینوفن آزاد شده در زمانهای مختلف در شکل ۸ نشان داده شده است.

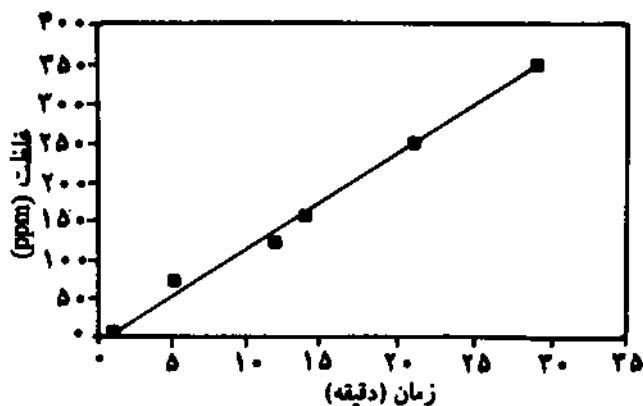

شکل ۲- ظرف آزمایش هیدرولیز.

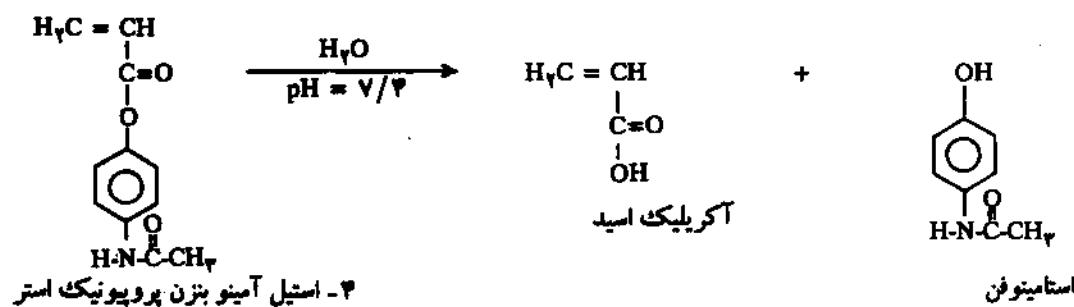
[Na₂HPO₄ ۲۶۰ گرم و KH₂PO₄ ۵/۷۹ گرم] تهیه شد و طبق شرایط زیر میزان جذب در $\lambda_{max}=222\text{nm}$ (A₂₂₂) که قبلاً توسط دستگاه UV تعیین شده بود) به دست آمد. منحنی حاصل در شکل ۳ نشان داده شده است.

شرایط دستگاه HPLC برای رسم منحنی استاندارد: دبی برابر $۰/۵ \text{ cm}^3/\text{min}$ ، فاز ثابت ملربانداباک - C₁₈ و فاز متحرک مخلوط مخلوط باز و متانول با نسبت ۸۵ به ۱۵.

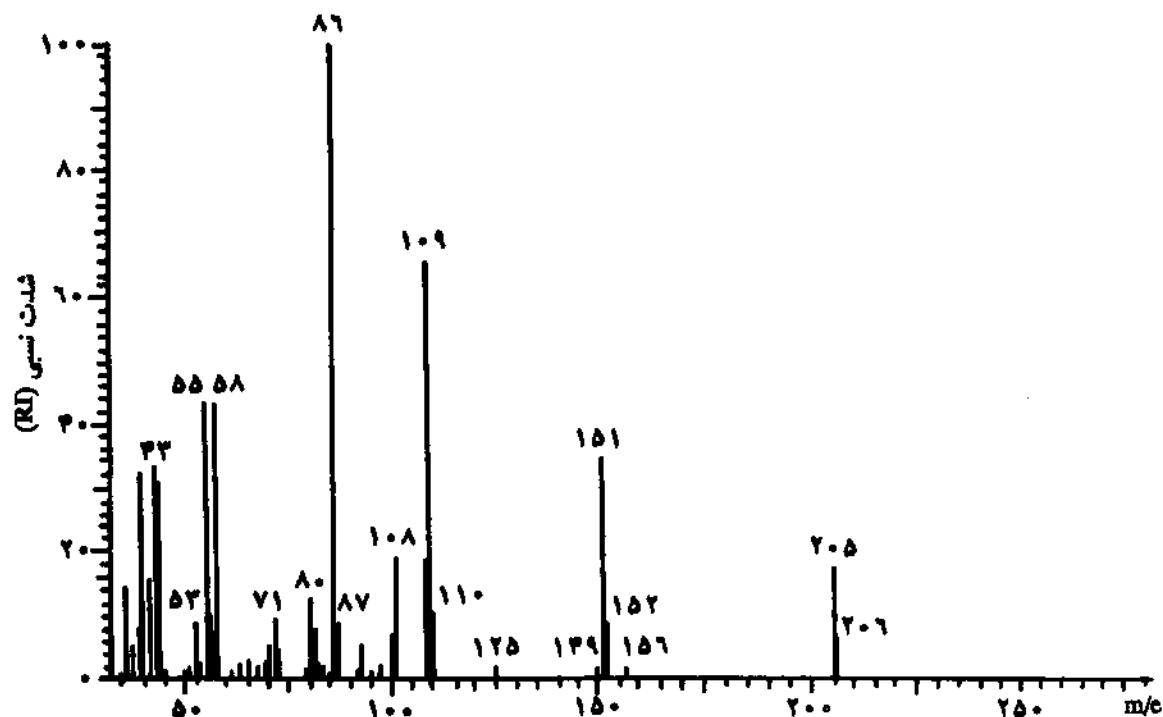
هر یک از نمونه‌ها (مقدار ثابتی از مخلوط) در شرایطی یکسان با شرایط دستگاه HPLC برای رسم منحنی استاندارد به دستگاه تزریق شد. سپس به کسک منحنی استاندارد میزان استامینوفن آزاد شده در

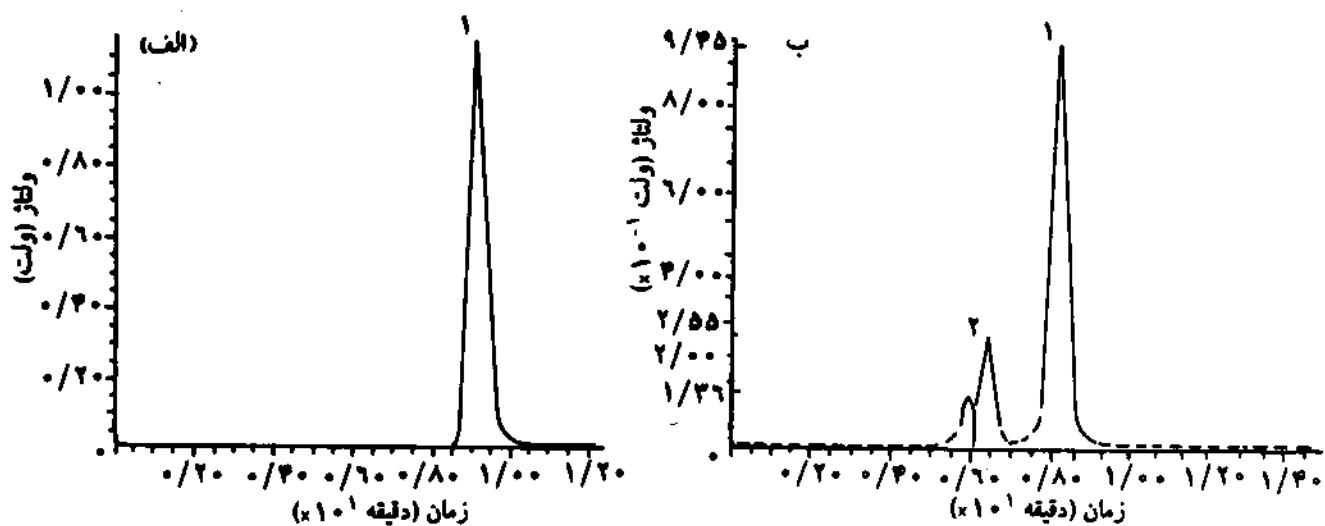
شکل ۳- منحنی استاندارد استامینوفن.

شکل ۵ - هیدرولیز مونومر ۴ - استیل آمینو بتزن پروپیونیک استر.

شکل ۶ - طیف جرمی ۴ - استیل آمینو بتزن پروپیونیک استر.

شکل ۷ - (الف) پیک مربوط به ۴ - استیل آمینو بتزن خالص^(۱)، (ب) پیک مربوط به ۴ - استیل آمینو بتزن^(۱) و ناخالصی مربوط به استامینوفن^(۲).

3 Fan L.T. and Singh S.K., *Controlled Release: A Quantitative Treatment Polymer/Properties and Applications*, 13, Springer-Verlag, Berlin Heidelberg, 1989.

۴ روشاهای نوین آزاد سازی کنترل شده دارو توسط مواد پلیمری، مهدی فولادی، سید مجتبی تقی زاده، مجله علوم و تکنولوژی پلیمر، سال ششم، شماره دوم، مرداد ۱۳۷۲.

۵ Narasimhaswamy T., Sumathi S.C., Reddy B.S.R. and Devasagayam G.D., *Poly. Inter.*, 27, 75-80, 1992.

۶ Ghosh M., *Polym. Mat. Sci. Eng.*, 57, 815-18.

۷ Kuzuya M., Kondo S., *Chem. Pharm. Bull.*, 39, 11, 3018-3022, 1991.

۸ Kuzuya M., Kondo S. and Noguchi A., *Macromolecules*, 24, 4047-4053, 1991.

۹ Narasimhaswamy T., Sumathi S.C. and Reddy B.S.R., *Macromolecules*, 25, 3338-3344, 1992.

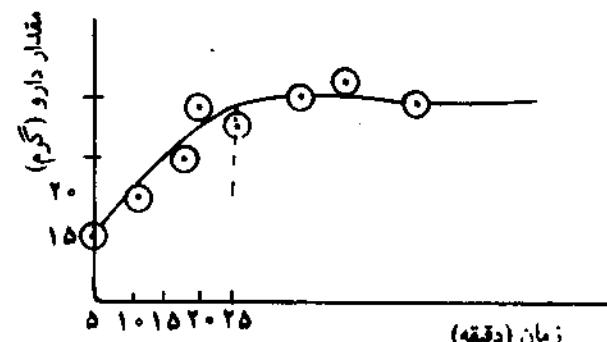
۱۰ Goodman Gilman A., Goodman L.S., Rall T.W. and Mural F., *The Pharmacological Basis of therapeutics*, Mac Millan Publishing Co., 1985.

۱۱ مهدی فولادی، سید مجتبی تقی زاده، پایان نامه فوق لیسانس ۱۳۷۲.

۱۲ Meeting Report, Report of the 2nd Workshop Held December 1988, WASHINGTON DC., U.S.A, *Journal of Controlled Release*, 14, 95-106, 1990.

۱۳ *HPLC Methods on Drug Analysis*, Ghosh M.K., Springer-Verlag, 1992.

۱۴ *Waters Source Book of Chromatography*, Millipore Waters Chromatography.

شکل ۸- منحنی آزاد سازی استامینوفن از ۴- استیل آمینوبنز پروپیونیک استر.

نتیجه گیری

مونومر ۴- استیل آمینوبنز پروپیونیک استر با استفاده از استامینوفن و اکریلوئیل کلرید ستر شد و ساختار آن توسط IR, NMR, طیف جرمی و تعیزیه عنصری بررسی و تأیید شد.

هدف ما در آینده علاوه بر انجام تحقیقات بیشتر در زمینه ستر مونومر، تهیه پلیمر آن و در نهایت بررسی نحوه آزاد شدن دارو از پلیمر می باشد.

مراجع

1 Johnson P. and Lloyd Jones J.G., *Drug Delivery Systems: Fundamentals and Techniques*, Ellis Horwood Series in Biomedicine, England, 1987.

2 Akashi M. and Takemoto K., *New Aspects of Polymer Drugs, Advance in Polymer Science Series*, 97, 107, Springer-Verlag, Berlin Heidelberg, 1990.

از پاورقی صفحه ۱۱۲

اسید مارول بنیانگذار بخش پلیمرهای سنگین بود که تبدیل به بخش شیمی پلیمر در انجمن شیمی آمریکا شد و از ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۱ نیز ریاست این قسمت را به عهده داشت. وی در طول ۷۴ سال عضویت در انجمن شیمی آمریکا، برای هر منصب اداری ممکن از جمله ریاست در ۱۹۴۵ انتخاب شد. سالن اجتماعات ساختمان انجمن شیمی آمریکا در واشنینگتن به احترام مارول به دلیل نقش وی در جمع آوری اعانه برای ایجاد این ساختمان، "سالن مارول" نام گرفته است. وی طی زندگی کاری طولانیش متواضعانه بخشی از وقتی را در اختیار کمیته‌ها و هیئت‌های تحریریه مختلف و همین طور در دانشگاه محل کارش گذاشت. دانشگاه ایلینوی و آریزونا هر دو سمت تدریس و کمک هزینه تحصیلی سالیانه‌ای به نام مارول دارند. در سال ۱۹۸۴ دانشگاه آریزونا، ساختمان آزمایشگاه شیمی راکه مارول در آن کار می‌کرد، آزمایشگاه‌های شیمی کارل مارول نامید. وی در سن ۹۴ سالگی در سال ۱۹۸۸ درگذشت.

Nelson J. Leonard

April 21, 1988